

KORRESPONDENT

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY

I

Korrespondent Handlowy, Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi

ROLNICZY

(dwa razy na tydzień przy Gazecie Warszawskiej.)

Dnia 30 Grudnia

N^{ro} 101.

Roku 1843.

W Gazecie Handlowej czytamy co następuje:

»W wykonaniu art. IVgo traktatu, w celu zupełnego zniesienia handlu murzynami, w dniu 8 (20) Grudnia 1841 r. zawartego i podpisanego w Londynie, pomiędzy Rossją, Wielką Brytanią, Austrią i Prussami, rząd rossyjski wydał teraz rządowi Wielkiej Brytanji, dla statków wojennych, krążących w pewnych punktach, pierwsze pełnomocnictwa, na mocy których, statki te mogą zatrzymywać i przetrząsać, w przestrzeni traktatem oznaczonej, dla wzajemnego prawa przetrzasań, płynące statki pod banderą rossyjską, a podejrzane o prowadzenie handlu murzynami, lub o to, że są do tego celu przeznaczone, albo też, że się zajmowały takim handlem podczas żeglugi, w ciągu której zostały napotkane przez wspomniane statki krążące.

»Pełnomocnictwa te, wydane są z podpisem i pieczęcią Rady Admiralicji, w językach: rossyjskim, angielskim, niemieckim i szwedzkim.—Statki krążące, którym nadane jest prawo przetrzasań, będą używały szczególnego sygnału, umówionego pomiędzy Wysokimi Stronami, które podpisały traktat d. 8 (20) Grudnia 1841 roku. O takowych rozporządzeniach obwieszcza się niniejszem kupców i właścicieli statków rossyjskich.«

(z Gaz. Rząd.)

O SPOSOBIE ZARADZENIA BRAKOWI RĄK DO PRACY OKOŁO ROLI.

Tak jak wynalezienie prochu w sztuce wojennej, a zastosowanie pary w przemyśle ludzkim, niesłychane sprawiły zmiany, tak samo zaprowadzenie ziemniaków i ćwikły, a zmniejszenie ugoru w rolnictwie, zupełnie takowe albo już przeistoczyło, albo niezawodnie przeistoczy musi.

Stopniowa poprawa gospodarstw przez zaprowadzenie szlachetniejszych ras inwentarzy, a tym samym, za pomocą wielopolowego gospodarstwa czynione usiłowania, do lepszego onych utrzymania, już to przez zniesienie znacznej części ugoru, a obsiewanie tegoż roślinami pastwnymi, lub też osuszanie bagien i zamienianie takowych na żyzne łąki; nakoniec wycięcie znacznych lasów, które przed kilkudziesiąt laty jeszcze kraj nasz okrywały, sprawiły, iż uprawna powierzchnia ziemi niewypowiedzianie się zwiększyła. Nie masz teraz gospodarstwa któreby albo cukrowni, albo gorzelni, albo browaru, albo olej-

ni nie miało; lub też, któreby nie utrzymywało podwojnej niż dawniej ilości owiec, koni, lub rogatego inwentarza; lub też nareszcie, któreby bez porównania znaczniejszej niż dawniej nie produkowało ilości ziarna.

Tak jak łuki i strzały z uzbrojenia wojsk europejskich od dawnego wykluczono czasu, tak trzypolowe gospodarstwo, w dawnym jego kształcie z czystym ugorom, to jest martwą trzecią częścią całej uprawnej powierzchni, prawie wszędzie na poprawne zamienionem zostało, i rzadko bardzo już znaleźć można, że tak rzekną, takich opóźnionych i postępow czasu odłych rolników.

Rzeczą jest zatem niezawodną, iż gospodarstw na stopniu, jak dzisiaj stoją, podwójną, potrójną, a często nawet kilka razy większą, do swego obrobienia, ilość sprzężu i rąk ludzkich potrzebują.

Ze tak jest w rzeczy samej, przekonują nas w kraju naszym znaczne z swój wysokości ceny roboczego bydła; a że wartość rąk ludzkich od lat kilku już się podniosła, i że natym towarze zbywa, każdy bezstronny przyzna.

Ze ludność w stosunku gospodarstw nie wzrosła, dość spojrzeć na tablice statystyczne; że zaś potrzeba gospodarstw w ludziach niesłychanie się zwiększyła, rzeczą jest niezawodną.

Separacja stosunków włościańskich, jak z jednej strony utworzyła brakującą u nas klasę małych właścicieli i sprawiła dokładniejszą uprawę posiadanych przez tychże gruntów; tak dotąd jeszcze nie miała czasu, wywrzeć zbawiennego na wzrost ludności wpływu; właściciele małych nawet gospodarstw są jedynie niemi zajęci, bo choćby najmniejsze gospodarstwo, to te same mą zatrudnienia co wielkie, a przejście z jednej pracy do drugiej, wiele czasu mitręży; tak, że ludzie ci za zarobkiem gdzieindziej uganiać się nie mogą.

Powiększenie pracy rąk ludzkich, podanie sposobów, aby człowiek czasu naderemnie nie marnotrawił, lecz działał tyle, ile mu wiek i siły dozwolają, a tym samym zwiększenie stosunkowe sił pracującej ludności, do zwiększonych potrzeb naszych gospodarstw, ma być artykułem tego przedmiotu.

Ale niech moje Bóg broni, abym pytanie tak ważne, jednostronnie tylko w interesie właścicieli miał uważać! jeżeli bowiem pragnę, ażeby robotnik pracował tyle, ile może, to tylko pod warunkiem, ażeby usiłowania i pilność jego, przyzwoicie wynagrodzonymi były.

Separacja stosunków włościańskich, a zarazem zniesienie zaciągów czyli pańszczyzny, pomimo arecyucjązliwego i z wielką względów niesłusznego onejże wykonania, te miałyby zbawienną

skutki, iż z wartością pracy ludzkiej nas by obeznawała, żeby nam na zgubne skutki dawniej przy zaciągach w gospodarstwach istniejącego marnotrawstwa tejsze siły, oczy utworzyła, i wywiodłaby tak panów, jakoteż i włóścian z tej tak szkodliwej apacji czyli odrętwiałości, w którą zadawniony zwyczaj pańszczyzn całą ludność pogrążył.

Jak przy zjadliwych truczniach często dobroczynna natura skuteczne umieszcza lekarstwa, tak też przeciw zbyt nim wymaganiom możnych, dała pracującemu w czasach poddaństwa opiekę religij, która stan jego przez wiarę w przyszłe życie siodzi w zaprowadzeniu częstych świąt, siłom wypocząć pozwala, dała wreszcie dręczonemu nieczynności opór. Ponieważ ostatni, z powiększonych dostatków pierwszego, nigdy niekorzystał więc interesa ich nigdy zgodzić się nie mogli; pan żądał całodziennęj pracy, poddany ją dać musiał, ale starał się o to, aby panu na mało co się przydała, pracując jak najmniej. — Tu massy zniweczyły prawodawstwo przemocy, która aamiast w nich uważać połączonych solidarnie braci, przelożyła zniżyć człowieka do stanu rzeczy: pozbawiły na swoim, że ich praca ani połowy ani nawet może ćwierci wartości pracującego dla swej korzyści człowieka, nie miała! Przy ważnym przedmiocie młócenia zboża ustanowiono, aby pojedynczy robotnik dwa mędle dziennie wymłacał; i tu przeciw temu rozszczeniu wynaleźli sposób podwładni, bo wiążąc w żniwa snopki, robili takowe jak najmniejsze, a tym sposobem skutki prawa omijali. — Nie mówimy tu o szczególnych przypadkach, lecz tylko o ogóle, ponieważ wcale twierdzić nie myślimy, ażeby i przy zaciągach siły ludzkie niekiedy dobrze użytymi być nie miały!

Powiedziane, niech tylko służy do dowiedzenia, iż dzień pracy człowieka nie jest słuszną i przyzwoitą miarą, gdyż ten może być pilnie użytym, a może też być, przy złej chęci pomimo dozoru zmarnowanym.

Po zniesieniu pańszczyzny, której ręczna robotą szczególniej na dnie obliczoną była, zaprowadzono na to miejsce parobków, komorników, których praca również na dnie obrachowana, dla tych ludzi żadnej nie sprawia podjęty, aby oni swą pracę jak najlepiej i w jak najkrótszym odbywali czasie!

Tu cała wada leży!

Robotnik nie za dzień, lecz za ilość roboty, którą wykonał, powinien być wynagrodzony.

Niech on przekonany będzie i zapewniony zarazem, iż każde jego usiłowania większe i dołożenie się w pracy wynagrodzonym zostanie, a sił szczerdzić nie będzie; zła chęć zniknie, a jeden za kilku niechętnych zrobi.

Do wszystkich prawie prac rolniczych i gospodarskich, ten sposób wynagradzania wykonanej roboty zaprowadzić można. Tak jak młóćca dajemy draskowi czyli maldernikowi pewną część za wymłócenie zboża, tak samo przy żęciu lub sieczeniu zboża możemy temuż pewną zapłatę nie dziennie ale za pokoszoną lub pożętą przestrzeń zapewnić. Łąki tak samo za zapłatę sprzątać. Grabarskie prace na pręty wykonywać, (1) ziemniaki od wiertela lub szefla wybierać również się dadzą (2).

(1) Znany irygator łąk, pan Miller w Poznaniu, zakładając w Tarnowie zalewy, przekonał się, iż gdy człowiek po zaciągu wykopywał dziennę rowu prętów dwa, człowiek na pręty ugodzony pięć prętów z równą dokładnością wykonywał.

(2) Przy wybieraniu ziemniaków w Głuchowie, kosztowały takowe w roku 182 ludzi dziennie płacąc po 1 zł, wierteli 3,000 równie 300 tal 25 sgr., prawda, iż te były drogie, a w tym roku zupełnie się nie udały dla ciągłej powodzi. W roku 1843 od wiertela 3 polskie grosze płacąc

Słowem; prawie wszystkie prace, osobliwie w żniwa gdy robotnik najtrudniejszy do dostania, tym sposobem za zrobioną robotę wynagradzając, pomnożymy sobie bez większych kosztów siły robocze, prace nasze przedź skończymy, a robotnikom damy sposobność zarobienia w krótszym czasie ilości, na którą by bez wpływu własnego ich interesu, daleko dłuższy czas pracować musieli byli.

Tak z jednej strony, każdy tym sposobem zyska, swe prace rolnicze, w krótszym wykonywając czasie, a owoce swych całorocznych zachodów przez krótszy czas po dojrzeniu, na niekorzystne wpływy powietrza wystawione mając, jak jest niezawodną rzeczą, iż mu mniej oziminy porośnie, grochu i jarzyny wykruszy, siana, paszy, ziemniaków pognije, tak z drugiej i robotnik przekonawszy się, iż cała jego praca wynagrodzona, podniesie i swój materialny i moralny byt? — Spostrzegłszy, iż po dobrym kawale mięsa jest silniejszym, niż po samych ziemniakach, zacznie używać tego rodzaju pożywienia, naszym włóścianom prawie dotąd obcego, a które w Anglii i na siły pojedynczego człowieka i na ogólny wzrost ludności, jak najzbawiennejsze wywarło skutki. Zacznie mówić lepiej żyć, będzie zdrowszym i silniejszym, a rodzinę swoją również lepiej żywić i odziewać zacznie. Gdy potrzeby życia będzie miał w stosunku swej pracy zabezpieczone, gdy każde choć niedorośle dziecko, gdy choć przez parę godzin na dzień skrzętna żona wypadnie, aby mężowi i ojcu przy robocie dopomódz, otworzą się temu człowiekowi oczy, obudzi umysł, zacznie myśleć, zwróci swe usiłowania na zakupienie dokładniejszych choć droższych narzędzi swego zarobku, kupi sobie np. łopaty i takie narzędzia, jakie mają grabarze Niemcy, a któremi zamiast trzech wykopie cztery pręty rowu, kupi kosę tak dobrą, iż tej ustawicznie ostrzyć i klepać nie będzie musiał, i że on, to co dzisiaj w 10ciu godzinach robi, to Smin bez większego zmęczenia wykona. Poznawszy na sobie dobre skutki lepszego bytu, na raz półkwarty wódki nie wypije, ale codziennie przy nużącej pracy kieliszek sobie pozwoli. — Dzieciom swoim da dobre wychowanie; żonę, która teraz nie a nie nie robi, do pomagania sobie zachęci, ponieważ nie na cały dzień będzie płaconą, lecz i przez parę godzin z domu wypadłszy mężowi dopomoże, i coś także zarobi, a coraz w lepszy byt rosnąc, upadnie na kolana i podziękuje za takowy Stwórca wszystek rzeczy!

A dla całego kraju urosną z tego znaczne korzyści, bo jeżeli roboty, do których teraz 100 ludzi potrzebujemy, wykonamy ludźmi 80, natenczas na każdym stu ludziach oszczędzimy 20, których do innych zupełnie prac użyć będziemy mogli. Skargi na brak ludzi ustaną, gdyż oszczędzonych znajdziemy jakby nam z księżycą spadli, a dawni 80iu lepiej się będą mieli, bo zarobią to, co dawniej zarabiali stu.

»Każdy ma swego móla co go gryzie.« Gdy brak ludności do powiększonych potrzeb, jest naszą chorobą, w Anglii łamią sobie głowy, co z zbytkiem swojej czynić. Gdy dla pomglistego Albionu wymyśla Malthus teorje, jakby wstrzymać rosnącą nazbyt ludność; kraj nasz żyzny i w pierwsze potrzeby życia hojnie uposażony, posiada jeszcze wielkie przestrzenie, tylko dla braku ludzi puste. W Anglii najmniejsze zatamowanie handlu, a tem samem robót w fabrykach, czuła część ludności w nędzę i niedostatek; u nas każde w kraju ludnym mało znaczące przedsięwzięcie, jak np. budowa twierdzy, lub żwirowanie

wybranie 18,000 wierteli kosztowało 314 tal. 7 sgr. już w to zbieranie ziemniaków po radzeniu i włóczeniu licząc które około 1000 wierteli wyniosły, a od wiertela których 6 polskich groszy płacono.

węj drogi sprawia natychmiast w tej okolicy kosztowność i niepodobiestwo dostania robotnika. Gdy tam trudność społeczeństwa leży, jakby ciągle zatrudnić do dobrego bytu przywykłego Anglika, a choćby ziemniakami nasycić zgłodniałe dzieci »zielonego Erinu« (3) u nas jeśli się jaki Deukalion (4) znajdzie, to jego kamienie przemieniają się w samych obcych przybyszów!

Dwa są bowiem sposoby zastąpienia zbywających u nas ludzi, albo ułatwiając napływ ludności z sąsiednich, a ludniejszych okolic, albo na naszą miejscową działając przez wpływ moralny, aby się stała o swój własny interes dbalszą, zamotniejszą, a tym samym przy dobrym bycie liczniejszą. Idzie tylko o zniesienie szkodliwej dla obu stron normy roboty, na dzień a nie na ilość ocenionej, jak w ciągu tego pisarstwa staraliśmy się dowieść.

Do was posiadziciele dóbr należy, w tej całej zmianie początek zrobić, przez wzbudzone zaufanie w waszych podwładnych, na tę korzystną dla nich i dla was drogę ich naprowadzić. Choćbyście z początku na znaczne trudności natrafiali mieli, a nawet na opór interessowanej strony, i choćby wam z zastarzałymi przesądami walczyć przyszło; i choćby nawet wszystkie procesa pomiędzy waszymi zastępcami a robotnikami na raz ustać miały, a kassa szportłowa nieobliczone złąd poniosła straty; to się jednakże z czasem przekonacie, iż przez połączonego interes i przy wszystkich pracach zwiększoną usilnością odą gospodarować zaczniecie, i sprawicie, iż będziecie otoczonymi ludem zdrowym, ochoczym dobrze odzianym i żywnym, którego ani przy pracy pilnować, ani do teje napędzać potrzeba nie będzie, a z pociechą przyznać będziecie mogli, że to jest wasze dzieło. Pisałem w Głuchowie. J. J.

ARTYKUŁ NADESLANY.

Z zamieszczonego artykułu w Gazecie Nr. 84 Korrespondenta Handlowego Przemysłowego etc. widać szczere chęci p. Zochowskiego, stania się użytecznym dla artylllerji. Urojona działodzwignia, czyli projektowana przez niego drabina, zamiast potrzebnych do takiego przedsięwzięcia wiadomości z nauk artylllerji i fortyfikacji, dowodzi tylko śmiałość jego wdawania się w nieswoje rzeczy.

Przed powyższem zamiarem stania się nowym Grybowalem wypadło panu Zochowskiemu zapytać się kogokolwiek lepiej znającego ten przedmiot nad tego, który mu tak bujną myśl podawał, a byłby się dowiedział, że artylllerja nie znajduje żadnej trudności, przy wprowadzaniu i sprowadzaniu dział ciężkich na wały i z wałów, bo stosownie do ciężaru jaki się ma do oznaczonej wysokości, wprowadzić lub sprowadzić, stosownie do pory roku, jak np. w czasie ciągłych deszczów, kiedy ziemia najpowszechniej, jak w twierdzach gliniasta, staje się rzadką i kółka pod ciężarem głęboko zagrzeżają, to się tylko o tyle przy używanych dotąd maszynach, siła zoocliczna powiększa lub zmniejsza.

(3) Tak dawniej nazywano królestwo Irlandji.

(4) Deukalion, król Tessalji, syn Prometeusza, a mąż Pirry. Za jego czasu bogowie wszystkich ludzi, ponieważ byli źli, potopem ukarali. — Tylko Deukalion i Pirra z onego ocaleni zostali, ponieważ byli bardzo pociwi. — Po potopie udali się do wyroczni Temidy, która im poradziła, aby kości swęj matki, to jest kamienie, przez głowę po za siebie rzucali. — Kamienie przez Deukaliona rzucane, zamieniały się w mężczyzn, a przez Pirrę, w niewiaste.

Ten kto pana Zochowskiego naprowadzał na myśl rozwiązania zadania w artylllerji, względem jak się on wyraża: »wprowadzania dział największego kalibru z lawetami na najwyższe okopy«, napróżno mu pokazywał cień przedmiotu którego pan Zochowski przy moich wiadomościach żadną teorią w świetle nie wystawi. Sama nawet dążność niektórych artylleryzystów, mających nieco praktyki w przedmiocie do którego posunął się nowy Grybowal, jest częścią i również tylko urojoną; bo co za potrzeba budować maszyny do podejmowania z ziemi i wciągania po spadzistości terplenu ciężaru od 100 do 120 centnarów do wysokości jego, więcęj wysokość ramy podłużonej? z jak wielu części składać się muszą takowe maszyny? ile potrzeba czasu i ludzi do przenoszenia, składania i rozbierania ich tam gdzie miałyby być użyte. Nadto, projektujący tego rodzaju maszyny zapewne nie pomyśleli o tem, że maszyny do utworzenia których dążą, mają być składane i rozbierane pod ogniem nieprzyjacielskim, to jest najpowszechniej w nieporządku; że w takowe jedno uderzenie nieprzyjacielskiego pocisku, jedna jakowa część lub śruba, lub mutra w przenoszeniu z miejsca na miejsce zgubiona lub zapomniana czyni maszynę zupełnie nie użyteczną; że wprzód nim się ma użyć jednę z takowych maszyn do wciągnięcia dział z lawetą na wał, lub jeszcze gorzej osobno lawetę a osobno działą, potrzeba innych maszyn dla doprowadzenia do wału działą, lawetę i ram podłożowych. Wieleż więc tu potrzeba maszyn? ile ludzi i czasu? przez jaki przeciąg czasu wszystko to miałoby być wystawionem na nieprzyjacielski ogień? Można tu jeszcze dodać dla wiadomości pana Zochowskiego, że to co zaprojektował już nie raz było probowanem, i że wszystkie tego rodzaju maszyny nie odpowiadają i nie mogą odpowiedzieć celowi projektantów, którzy napróżno wysilali swoje pomysły nad doprowadzeniem do równowagi w ich maszynach siły i oporu.

Nie zawadzi i o tem wiedzieć p. Zochowskiemu; że z ostatnich tego rodzaju doświadczeń przedsięwziętych w zeszłym miesiącu w Twierdzy Nowogrodzkiej, gdzie postawiono było na wałach pięćdziesiąt kilka samych ciężkich dział w jednym dniu, i że przy tak szybkim uzbrajaniu wspomnianej twierdzy, przekonano się, iż do wprowadzenia i sprawozdania dział na wały i z wałów, najlepszy i najdogodniejszy jest sposób oddawna używany, to jest wwożąc działą na wał po spadzistości aparelli, że właśnie tym celem urządzoną została nowa maszyna bardzo prosta, bo bez żadnej śruby i mutry, złożona tylko z dwóch żelaznych wysokich kół diameteru 6 stóp i z jednéj żelaznéj osi podkładającej się pod lawetę, na której cały ciężar działą i lawetę wzięty w któremkolwiek miejscu twierdzy wprowadza się na wał lub sprowadza z niego. Ta ostatnia maszyna tak prosta, celuje tém przed poprzedzającemi, że przy użyciu jej, można się obejść prawie połową tylko tych ludzi, ile ich mieć potrzeba przy użyciu poprzednich maszyn, i że tym sposobem przy stawianiu dział na wałach, lub przy przestawianiu onych z wału na wał, pod nieprzyjacielskim ogniem, mniejsza ilość ludzi wystawioną jest stratę; że wprowadzanie onych, odbywa się najszybciej w porównaniu ze wszystkiemi tego rodzaju maszynami, jakie dotąd pobudowane były; że na tej maszynie oprócz działą z lawetą przy użyciu małej ilości ludzi, wwozić można z łatwością na wały nieodbitnie potrzebne. Ne ultra crepidem sutor.

J. W.

O KORZYSIACH MIESZANIA SŁOMY z PASZĄ ZIELONĄ.

Pasza zielona należy do rzędu pokarmów najprzyjemniejszych dla wszystkiego rodzaju bydła, lecz zadawanie jej ci-

głe, nie tylko jest nader kosztowne, ale nadto tępi zęby by-
dłce, a raczej sprawdza to, co nazywają kokomą albo skoto-
waceniem.

Zeby obu tym niedogodnościom zapobiedz, należy do pa-
szy zielonej dodawać słomy suchej, zmniejszając lub powię-
kszając ten dodatek, stosownie do ilości paszy zielonej na karm
dla bydła przeznaczyć się mającej.

Mieszanie ta następującym sposobem urządzona być po-
winna. Układa się w stodole lub szopie warstwę słomy po-
mierzwionęj, na to warstwę paszy zielonej, i tak naprzemi-
a, aż wszystka pasza zielona z pola przyniesiona, w sposób ten
ułożoną zostanie.

Stosy takie mają mieć w kwadrat i na wysokość 5 do 6
stóp, a w środku dla przeciągu powietrza, dziurę czyli otwór
około 18 cali w średnicy mający. Ostrożność ta jest konieczną
dla zapobieżenia fermentacji, która w przeciwnym razie, bardzo
prędko powstać i paszę zepsuoby mogła.

Po upływie 15 do 24 godzin, słomę przejmiesz zapachem
i wilgocią roślin, z którymi w stosie ułożoną została, i straci
woń pleśni i myszy, którą częstokroć wydając, bydłu staje się
nieprzyjemną.

Sposób ten znaczne przedstawia korzyści, a mianowicie:
1) słoma nawet stara, dawna, na paszę obróconą być może; 2)
pasza zielona wiele zyskuje na oszczędności; 3) bydło paszę
tak przyrządzoną je wolniej; 4) gazy, któremi zielone a wodni-
ste rośliny, pospolicie w zbytku są przesycone, udzielią się sło-
mie, a bydło zabezpieczonem będzie od wiatrów czyli odęto-
ści, które licznych i niebezpiecznych chorób bywają początkiem.

Uwaga. Tyle tylko paszy, tym sposobem zadawać się
mającej, dziś przygotować należy, ile na jutro potrzeba; kilku-
dniowe pozostawienie stosów mogłoby sprawdzić fermentację
pomimo otworu wewnątrzego.

WIADOMOŚCI HANDLOWE. Z B O Ź E.

Lowdyn, 19 Grudnia. — Pomimo tego, że dzierżaw-
cy od trzech miesięcy bardzo obficie targi zbożowe zaopatry-
wali, jednakowoż pilnie się biorą wszyscy do młócenia, lubo
to nie będzie jeszcze ostatecznem wyrażeniem wszelkiego
sprzętu, można przecieź wnosić, że deficyt w żniwach da się
już dość stanowczo ocenić. Wnioski w tym względzie czy-
nione tak niepewny noszą dotąd charakter, że wszelkie tego
przedmiotów poszukiwania okazały się bezskutecznemi, i my
sami wyznajemy iż nie czujemy się sposobnemi wyrzec stanow-
czo względem tego. — Że wiele dowozów w bardzo złym
stanie przybyło od producentów natargi, i że prócz tego w tej
porze roku kupy zaopatrują się tylko w towar na bezpośred-
nie żądania, to nadało całemu handlowi ruch nader powolny,
i na wszystkich prawie główniejszych targach prowincjonal-
nych cena tego artykułu znacznie się zniżyła.

Gdyby w końcu żniwa i zbiory okazały niedobór, jak to
utrzymuje dotąd wielu kupców zwykle dobrze zawiadamianych
taki stan rzeczy nie potrwałby bardzo długo, gdyż kupy niepo-
siadają istotnie tak znacznego zapasu starej pszenicy, aby nas
od dostawy wstrzymać i przetrzymać mogli, jak to miało miej-
sce w wielu przeszłych latach, cały zapas pszenicy w królestwie
zaledwieby wystarczył na trzytygodniową konsumcję. — Na to
jednak mało zważać się zdają nasi dzierżawcy, i albo sami
niedowierzają własnym przepowiedniom braku i niedoboru, al-
bo też inne jakie okoliczności, zmuszają ich do sprzedaży
produktów; z każdym tygodniem powiększa się trudność w zby-

waniu, bez ustąpienia czegoś z ceny bieżącej. — W Szkocji,
gdzie miejscowa pszenica także w złym gatunku na targi przy-
bywa, kupcy byli również bardzo przezornemi, i tylko najlep-
sze suche gatunki otrzymywali w Edyburgu dawniejsze ceny
gdy tymczasem inne próby płacono 1 szyl. niżej. — W Irlandji
pszenica w skutek niepomyślnych doniesień z Anglii nieco się
podniosła, dla tego też owsem handlujący także ceny jego
podwyższyli.

Królewice 20 Grudnia. — Od tygodnia pszenica na
miejscowym targu staniała a jednakże nie znajduje pokupu.
Ceny w porcie są zupełnie takie jak dawniej donieśliśmy. Tak
samo się dzieje z żytem na miejscu, które nie ma najmniejsze-
go obdytu. Na dostawy wiosenne płacono 185 fl. trzymano na
190 fl. a kupowano po 184 fl. łaszt.

Zapas wszelkich gatunków zboża na miejscu jest ciągle
bardzo ograniczony, spodziewać się jednak trzeba, że skoro
mrozy nastaną i poprawią się drogi, otrzymane jeszcze zna-
czne dowozy z prowincji. Czyli te dowozy będą zdolne po-
zyskać nasze ceny, tego powiedzieź nie możemy, bo to zależy
będzie od trwania dzisiejszej wstrzeźliwości kupców i do-
niesień z zagranicy. Rolnicy tutejsi którzy zeszłego roku do-
syć byli skłonni do sprzedaży, teraz stali się spekulantami, a że
mają jeszcze zasoby pieniężne przeto będą się mocno trzymać
przy wysokich cenach jakie za swój produkt podają.

Gdańsk 21 Grudnia. — W skutek wielu obstalunków
z Anglii wczwartek po wyższych nieco cenach sprzedano o-
koło 300 łasztów pszenicy po 340—360 flor. za świeżą 129.
funtową według gatunku, a po 400—420 flor. za 132—135 f,
za starą mocno pstrokatą piękną pszenicę. Dzisiejszy nasz targ
był szczupło zaopatrzony, gdyż silne wiatry i od wczoraj panu-
jące mrozy wstrzymały dowóz, tak że tylko 30 łasztów psze-
nicy ze spichlerza starej pstrokatęj sprzedano po 360 flor.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 29 Grudnia 1843.		żądają	dają
		R. s. / k.	R. s. / k.
1. W E X L E.			
Berlin 100 talarów	2 M.	— —	92 17
Gdańsk 100 talarów	2 M.	— —	91 80
Hamburg 300 m. k.	2 M.	— —	138 45
Lowdyn fun. sterlin.	3 M.	6 36	6 33
Lipsk 100 talarów	2 M.	— —	— —
Moskwa 100 rub. srebr.	1 M.	99 50	— —
Petersburg ditto	1 M.	— —	— —
Paryż 300 franków	2 M.	— —	75 —
Wiedeń 150 zł. reńskich	2 M.	— —	96 30
Wrocław 100 talarów	2 M.	— —	91 95
2. M O N E T Y.			
Rosyjskie Imperjały	— —	— —	— —
Holand dukaty nowe	— —	— —	— —
ditto stare ważne	— —	— —	— —
Frydrychsdory Pruskie	— —	— —	— —
Rosyjskie assygnaty	— —	— —	— —
Ausjryjackie bilety bankowe za 150 zfr.	— —	— —	— —
3. P A P I E R Y.			
Listy zastawne białe, daw. bez kup. (*)	— —	— —	— —
ditto ditto nowe	— —	— —	— —
Obligj skarbowe na zł. 1000	— —	14 77	— —
Obligacje cząstkowe na zł. 500	— —	89 25	— —

Wartość kuponu kop. 1 1/2